

Rekwizyty teatralne u Kantora

Rekwizyty teatralne/kostiumy/elementy scenografii prezentowane na portalu to w większości przypadków byty niepełne, które, choć są kluczem do wielu fascynujących narracji, trudno jednak rozpatrywać w oderwaniu od inscenizacji.

W przypadku obiektów ze spektakli Tadeusza Kantora jest jednak inaczej – nie są one typowymi „rekwizytami”. Sam twórca *Umarłej klasy* pisał o tworzonych przez siebie obiektach w następujący sposób:

„NIE SĄ REKWIZYTAMI TEATRALNYMI.
POJĘCIE TO WYKLUCZYŁEM Z IDEI TEATRU CRICOT 2
JAKO NIE MIESZCZĄCE SIĘ W NIEJ.

DZIEŁA TE NIE POWSTAŁY Z DORAŻNEJ I PRZEMIJAJĄCEJ POTRZEBY
DANEGO SPEKTAKLU.
LECZ ZWIĄZANE SĄ ŚCIŚLE Z IDEAMI, KTÓRE DEFINIUJĄ MOJĄ
TWÓRCZOŚĆ
NALEŻĄ DO SERII DZIEŁ O OKREŚLONYM TEMACIE,
ZNAJDUJĄCYCH SIĘ OD DAWNA W MUZEACH
POSIADAJĄ WYSTARCZAJĄCĄ ILOŚĆ NAPIĘCIA WEWNĘTRZNEGO
I SAMODZIELNEGO SENSU,
ABY
BYĆ AUTONOMICZNYMI DZIEŁAMI SZTUKI. (...)”^[1]

Zobacz [„Okno” \(„Wielopole, Wielopole”, 1980 r.\)](#)

Opracowanie: Redakcja WMM,

Ten utwór jest dostępny na [licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 3.0 Polska](#).

^[1] Oświadczenie Tadeusza Kantora dotyczące obiektów Teatru Cricot 2 przechowywanych w Cricotece, maszynopis autorski, Archiwum Cricoteki, nr inw. I/000604, s. 1.

Tagi: [Tadeusz Kantor](#), [teatr](#), [Teatr Cricot 2](#), [Ośrodek Dokumentacji Sztuki Tadeusza Kantora Cricoteka](#), [scenografia](#), [licencje Creative Commons](#)